Dactylus, δάκτυλος, herba è gráminum génere, Plin. *Vne herbe appellee, Dent de chien.*

Dáctylus, Apit. δάκτυλος, *Datte, Le fruict d'vn arbre appellé Dattier ou palme.*

Dædáleus, lea, leum, Propert. & dædalus, la, lum, Lucret. ὁ δαιδάλεος, έα, εον. vel δαιδάλειος, εία, ειον. *Ingenieux ou ingenieusement fait.*

dæmónium, dæmónij, n. gen. Cic. de Sócrate accépimus, esse diuinum quiddam quod δαιμόνιον appellat, cui semper ipse paruerit. *Vn esprit diuin, que nous appellons maintenant Ange.*

dæmon, dæmonis, maf. gen. Cicero, quos Græci δαίμονας appéllant, nostri, opinor, Lares. *Vn esprit familier, soit bon soit mauuais.*

dagus, i. m. g. Subsellium, ij, ἐπισέλλιον, ου, τό. *Chaires basses.* Perf. fat. 1.

Dama, damæ, f. gen. prima longa, Virg. ἡ δορκάς, άδος. *Vn daim.*

ágitat Damas, Ouid. αἶγας ἀγρίας διώκει. & álias, χιμαίρας, Planud. *Il chasse aux cheures sauuages.*

Damascênus, na, num, Græcum, ὁ δαμασκηνός, οῦ. Plin. in peregrinis arbóribus pruna dicta sunt Damascéna, à Syriæ Damasco, cognomináta, τὰ ἐν Δαμασκῷ μῆλα. Dioscorid. *Prunes de Damas.*

damium, ij, n. g. hostia sub dio, sacrificium, ceremonię, sacra. Cicero. θυσίαι ὑπαίθριοι γινομένων *sacrifices, solemnités*, Plato Epist. 7. θῦσαι θυσίαν δεχήμερον, sacra per decem dies facere. *Celebrer les solennités par l'espace de dix iours.*

damnabilitas, âtis. fœm. g. ἐξορία, ας· ἡ καταδίκασις. Exilium, condemnatio, *Condamnation.*

damnándus, da, dum, participium à damnor. ὁ καταδικαστέος, ὁ καταγνωστέος, ου. *Condamnable, Digne d'estre condamné.*

Ægeus facto Damnándus in vno, Ouid. ἐνὶ τούτῳ καταγνωστέος, Plánud. *Qu'on pourroit ou deuroit en ce seulement blasmer & condamner.*

damnas, Digest. κατεγνωσμένος, ὑπόδικος, *Condamné.*

hoc vxóri dare damnas esto, Plin. τῆς δὲ τῆς ἀποδόσεως ὑπόδικος ἔστω τῇ γαμετῇ. *Qu'il soit suiet & tenu lui bailler cela.*

damnátio, tiônis, fœ. g. verb. à damno, damnas, sec. longa, Cic. ἡ κατάγνωσις, ἡ κατάκρισις, εως. ἡ καταδίκη, ης· τὸ κατάκριμα, ατος. *Damnement, Condamnation.*

eius post damnatiônem calámitas, Cic. ἡ μετὰ τὴν καταδίκην συμφορά, Bud. *La poureté qui estoit en lui apres auoir esté condamné.*

damnatítius, tia, tium, damnatus iudicio, obnoxius è re iudicata, κατάδικος, ου, ον. *Condamné par iugement, trouué coulpable.*

damnatórius, ria, rium, secúnda & tértia longis, Cic. ὁ καταδικαστικός, ὁ καταγνωστικός, κή, κόν. *Qui condamne.*

damnatôria tábula, Suet. ἡ καταδικάζουσα ψῆφος, Synes. ἡ καθαίρουσα, Lys. *Vn billet par lequel on declaroit qu'on condamnoit la partie.*

damnatûrus, ra, rum, participium à damno, damnas, sec. long. ὁ καταδικάσων, ου. *Qui condamnera.*

nisi viderit ipsa, damnatûra sui non est delicta maríti, Ouid. οὐκ αὐτόπτις τῆς τ' ἀνδρὸς ἀδικίας κατεψηφισμένης, Planud. *Si elle ne le voit, elle ne le condamnera iamais. Elle ne croira iamais qu'il face telle faute si elle ne le void.*

damnâtus, ta, tum, partic. à damnor. vel étiam nomen è participio, Lucret. Cic. ὁ κατεγνωσμένος, ὁ καταδεδικασμένος, ὁ κατεψηφισμένος, ου· ὁ καὶ ἡ κατάδικος, ου. *Condamné.*

neque enim quisquam Damnâtus & exul, Ouid. καὶ οὐδεὶς ἐν τούτοις ὑπερορίαν ἤ τινα ζημίαν κατεδικάσθη, Plan. *Nul d'iceux n'a esté banni, ni autrement reprins par iustice.*

damnâtus, huius damnâtus, m. g. verb. à damno, damnas, Plin. ἡ κατάκρισις, εως· τὸ κατάκριμα, ατος. *Condamnation.*

damníficus, ca, cum, sec. br. Plaut. ὁ βλαβερός, ρά, ρόν. ὁ βλαπτικός, κή, κόν· ὁ καὶ ἡ ἐπιζήμιος, ου. *Qui fait dommageable.*

damnigérulus, la, lum, secúnda & tértia bréuibus, Plautus. ὁ καὶ ἡ ζημιοφόρος, ὁ καὶ ἡ βλαβοφόρος, ὁ καὶ ἡ κακοφόρος, ου. *Porte malheur, Dommageable.*

damno, nas, náui, nâtum, nâre, Cic. κατακρίνω, νῶ· καταδικάζω, άσω· καταψηφίζω, ίσω· καταγινώσκω, ώσω. *Condamner.*

indícta causa damnári, Cic. ἐρήμην καταδικασθῆναι, vel ἐξ ἐρήμης ἑαλωκέναι. Bud. *Estre condamné par faute de comparoir, ou sans estre appellé en iugement.*

áliquem cápite damnâre, Cic. καταγινώσκειν αὐτοῦ θάνατον, Thucyd. καταγινώσκειν αὐτὸν θανάτου. Lys. *Le condamner à mort.*

exorâtus est, vt secúri feríret aliquem eôrum qui in vínculis essent damnáti rei capitâlis, παρεκλήθη διαπελεκίσαι τινὰ τῶν ἐν δεσμοῖς κατακειμένων ἐπὶ θανάτου, Gaza è Cicerône. *Quelques vns de ceux qui estoyent condamnez à mourir.*

qui de vi damnâtus est, Cic. δίκην ἐξελης ὠφληκὼς Demósth. *Qui est conuaincu d'auoir vsé de violence & force contre l'authorité de iustice.*

damnâre áliquem, Tácitus. καταδικάζεσθαι αὐτόν, *Le faire condamner, Gagner sa cause contre lui.*

cætera sunt hóminis, partem damnâtur in vnã, Ouid. τὰ μέντοι λοιπὰ ἀνθρώπου καὶ αὐτός εἰσιν· ἐν ἑνὶ δὲ τούτῳ τιμωρεῖται τῷ μέρει, Planúd. *Tous ses autres membres sont d'homme fors vne seule partie de son corps, Il n'y a que les oreilles à dire, Il parle de Midas.*

damnóse, aduerb. Horat. ζημιωδῶς, βλαβερῶς. *Dommageablement, Auec dommage.*

damnôsus, sa, sum, Terent. ὁ καὶ ἡ ζημιώδης, εος ους· ὁ καὶ ἡ ἐπιζήμιος, ου. *Dommageable.*

mora dãnôsa est, Ouid. βραδυτὴς ἐπιζήμιος, Planúd. *Le tarder en dommageable. Si nous tardons, nous y auons grand perte.*

artes damnósæ, Ouid. αἱ ἐπισφαλεῖς τέχναι, Plan. *Finesse qui aportent dommage, Qui sont dangereuses.*

damnum, damni, n. g. Terent. ἡ ζημία, ίας· ἡ βλάβη, ης· τὸ βλάβος, εος ους. *Dommage.*

id mihi damnum est, Terent. damno est, Ouíd. ἐμοὶ ζημία ἐστί, Xenoph. βλάβη γίνεται, Chrysost. *Cela m'est perte, Cela me vient à perte, ou m'est dommageable.*

lingua fuit damno, Ouidius, γλῶσσα δὲ οἱ αἴτιος βλάβης γέγονε, Planud. *Sa lãgue lui fit dommage.*

damnum dáre, Terent. ζημίαν δρᾶν, ζημίαν ποιεῖν, Aristoph. *Faire dommage, Endommager.*

cápere damnum, Plaut. fácere, seu contráhere Damnum, Cic. βλάβην ἔχειν, Soph. ζημίαν ἐνεγκεῖν, Phalar. ζημίαν ὀφλεῖν, ζημίαν πάσχειν, Dem. *Auoir ou souffrir dommage.*

Dandus, da, dum, participium à Do, Ouídius. ὁ δοτέος, έα, έον· ὁ δοθησόμενος, μένη, μένον. *Qu'on donnera.*

ósculà iungit nec moderâta satis, nec sic à virgine danda, Ouid. οὐχ' ὡς ἀπὸ παρθένου διδόμενα, Planud. i. οὐ δοτέα, ἀπρεπῆ παρθένῳ. *Malseant à vne pucelle, Tels qu'elle ne deuoit pas donner.*

Danísta, danístæ, m. ge. prima breui, Græcum, Plautus. ὁ δανειστής, οῦ. *Vsurier, Qui preste à interest.*

Dapâlis, & hoc dapâle, prima breui, & dapáticus, ca, cum, Festus. ὁ λιπαρός, ρά, ρόν· ὁ καὶ ἡ δαψιλής, ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπής, έος, οῦς. *Abondant en viandes, Magnifique.*

dapes, dapum, dápibus, f. g. plurál. num. prima breui, Virgil. & in singulári, Dapis, Dapem, Dape, Liuius. ἡ δαίς, τῆς δαιτός· τὸ ἔδεσμα, ατος. *Banquet, Viandes somptueuses, Appareil de viandes.*

véniam Dápibus nullísque parátibus orant, Ouid. συγγνώμην ἐπὶ τοῖς ἐδέσμασι καὶ τῇ εὐτελεῖ αἰτοῦσι παρασκευῇ, Planud. *Ils prient qu'on leur pardonne de n'auoir fait plus grand appareil de viandes.*

dapis amor, Horát. ἐδητύος ἔρος, Homer. σίτου ἐπιθυμία, Xenoph. *Desir de viande, Appetit de manger, Faim.*

mensæ dápibus extrúctæ. Ouid. τράπεζα βρώμασιν ἐπεστοιβασμένη, Planud. *Vne table bien fournie & garnie de bonnes viandes.*

Siculæ dapes, Horát. σικελικὴ ποικιλία ὄψου, Plat. *Les somptueuses & diuerses sortes de viandes de Sicile, Banquets de grand appareil.*

iussus eras celerâre dapes canéndo, Ouidius. περιττεύεις τὸ δεῖπνον ᾄδων ἐγκωμιάζειν, Planúdes. *Pour celebrer & honorer par ton chant le banquet.*

Daphnóides, daphnóidis, f. g. Græcum Plin. Est & ália clématis Ægyptia quæ ab áliis Daphnóides, ab áliis polygonóides vocâtur, id est, δαφνοειδής & πολυγονοειδής. *Vne herbe ayant fueille de laurier, qu'on appelle Laureole.*

daphnon, ônis, m. g. Græcum, Martiál. ὁ δαφνών, ῶνος. *Vn lieu complanté de lauriers.*

dápino, pinas, pinâre, prima breui, Plaut. διαστρέφω, ψω· διαχέομαι, ἔσομαι, ἤσομαι. *Apprester viandes, ou les manger.*

dápsilis, & hoc dápsile, Plaut. ὁ καὶ ἡ δαψιλής, έος, οῦς, *Grand & abondant, Somptueux.*

†dapus, i. m. g. Sumptuosus πολυτελῆ δεῖπνα. *Qui despent beaucoup à faire bonne chere.*

† Dardanarius, ij, παλιγκάπηλος, πωτομεταβόλος. *Reuendeur facteur de marchant.*

dásypus, dasypodis, prima breui, Græcum, Plin. ὁ δασύπους, ποδος. *Vn genre de lieures qui a les pieds velus, Vn connin.*

datárius, ria, rium, pr. breui, sec. longa, Plaut. ὁ χαριστήριος, ρία, ριον· ὁ δοτός, τή, τόν· ὁ δοτέος, έα, έον. *Qu'on doit donner, A donner.*

datátim, aduérb. pr. breui, Plaut. ἀμοιβαδίς. ἀμοιβαδὸν καὶ ἀμοιβαίαν, καὶ μεταδόσιν. *En s'entredonnant & baillant l'vn à l'autre.*

datio, nis, fœ. g. verb. à Do, das, Varro. ἡ δόσις, εως· τὸ δώρημα, ατος. *Donnaison, Donnement.*

datiuus, ua, uum. Quintil. datîuus casus, ἡ δοτικὴ πτῶσις. *Vn datif cas, Vn mot de grammaire en la declinaison des noms.*

dator, datôris, m. gen. verb. à do, das, pr. breui, Plat. ὁ δότης, vel δώτης, ου· ὁ δοτήρ, & δωτήρ, ῆρος· ὁ δώτωρ, ορος. *Donneur, Qui donne.*

datum, dati, n. g. substant. prima breui, Cicer. τὸ δοθέν, τὸ δωρηθέν, έντος. ἡ δόσις, εως. *Chose donnee ou baillee.*

ingéntibus ipsam sollícitat datis, Ouid. δόμασιν ὑπερβαλλούσιν αὐτὴν ὑπῆλθε, Planu. *Il la sollicite & veut suborner par grands dons.*

datûrus, tûra, tûrum, partic. à do, das, Ouid. ὁ δώσων, οντος. *Qui donnera.*

tua áliis documénta datûrus morte, Ouid. τῷ θανάτῳ καὶ τοὺς ἄλλους διδάξων, Planud. *Qui par la mort donneras exemple aux autres ou les enseigneras & instruiras.*

famuláría iura datûrus, Ouid. νόμους ἐπιθήσων δουλείας, Planud. *Qui imposera ou mettra des loix pour vous asseruir ou rendre serfs.*

datus, data, datum, participium, prima breui, Ouid. ὁ δοθείς, ὁ δωρηθείς, έντος· ὁ δεδομένος, ου. *Donné.*

iubet flúmina signo iam reuocâre dato, Ouid. κελεύει τοὺς ποταμοὺς ἀνακαλεῖν ἤδη σύνθημα δόντα, Planúdes. *Il lui commande sonner la retraicte & les fait retirer, Leur signifier qu'ils retournent.*

plangôre dato mœstis clamóribus vrbem implet, ἀνολολύξασα γοερᾶς κραυγῆς τὴν πόλιν ἐπλήρωσε, Planúd. ex Ouid. *Auec souspirs elle remplissoit toute la ville de cris pitoyables, Iettant souspirs.*

datus, huius datus, m. g. verbâle à do, das, Plaut.